

Kl. 13:16
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.

Kl. 13:16
Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, mig bekendt har vi sådan set aldrig puttet så mange penge i offentlig infrastruktur, som vi gør i de her tider. Vi har aldrig bygget så meget, vi har aldrig lavet så mange motorvejsprojekter, vi har aldrig haft så megen diskussion om en broforbindelse til Femern og alt muligt andet. Det, som hr. Jens Peter Verner kommer med her, er simpelt hen forkert.

Jeg vil gerne igen anholde den påstand, der kom om, at to tredjedele af Jylland er fraflyttet erhvervsmæssigt. Altså, jeg tror, at mange af dem, der har erhverv i de områder i Danmark og specielt i Jylland, griner sådan lidt, hvis de hører den her debat. Sådan er det jo altså ikke. Vi kan faktisk dokumentere, at der er flere beskæftigelsespladser, også i yderegnene af Danmark, end der tidligere har været. Og så vil jeg jo også gerne igen minde om, at problemet faktisk er blevet mindre i den tid, vi har haft det nuværende regeringsflertal, end da vi havde et socialdemokratisk flertal igennem de forudgående 10 år. Så jeg synes måske, at man skulle prøve at gribe lidt i egen barm og så spille positivt med frem for bare at være negativ.

Kl. 13:17
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Tak til ordføreren. Hr. Flemming Bonne som ordfører.

(Ordfører)

Kl. 13:17
Flemming Bonne (SF):

Modsat ministeren vil jeg forsøge at give et lidt mere realistisk billede af den regionale udvikling. Det er en, synes jeg, meget uambitiøs redegørelse, regeringen præsenterer her i dag. I virkeligheden forsøger man at tegne et skønmaleri af den regionale udvikling på baggrund af stort set et element, som ikke har bund i en bevidst regionalpolitisk satsning.

Jeg tænker her på den generelle vækst, som hele det danske samfund har været hjulpet frem af gennem de sidste 10 år, og som alt andet lige har medvirket til et generelt løft i beskæftigelsen også i udkantsområderne. Men det generelle billede er stadig, at beskæftigelsesraten endog er meget lavere i landets udkantsområder. Fraflytningen fortsætter mange steder, og kommunerne i disse områder er kendetegnet ved at have skatteprocenter, som ligger et pænt stykke over

landsgennemsnittet, 5-7 pct. over, og et kommunalt serviceniveau, som langt fra er prangende.

På de centrale velfærdsområder folkeskole, børnepasning og ældreomsorg har disse kommuner kun råd til at bruge mellem 93 og 95 pct. af, hvad en gennemsnitskommune bruger. Det vil sige, at disse kommuner stadig er præget af høj skat og lav service, så selv om velfærdsministeren i sin redegørelse peger på, at finansieringsreformen har givet disse kommuner et løft, er det generelle billede stadig temmelig trist.

For nylig konkluderede Ugebrevet A4 da også, at gabet mellem kommunernes økonomiske muligheder kun er mindsket marginalt. Det er stadig sådan, at hovedstadskommuner skummer fløden, og provinskommuner protesterer – og man må sige med en vis ret, for før reformen havde den rigeste kommune i Danmark årligt 13.600 kr. mere end den fattigste kommune at købe service for, vel at mærke pr. indbygger. I dag opgør ugebrevet forskellen mellem den rigeste og fattigste kommune på 13.300 kr. Spændet mellem top og bund er altså indsnævret med blot 300 kr. pr. indbygger.

Samtidig oplever man en stadig stigende centralisering, og man ser væksten klumpe sig sammen i tre større vækstmråder: i hovedstaden, Trekantområdet og omkring Århus. Det er en vækst, som ikke kun opstår som følge af de generelle markeds kræfter, men den understøttes også bevidst af regeringen i forhold til placeringen af en lang række væsentlige servicetilbud til borgerne.

Et eksempel er sundhedsydelse. I forbindelse med den regionale debat om akutplanlægning rundtomkring i regionerne har regeringen bevidst arbejdet for udtynding eller helst nedlæggelse af en lang række mindre sygehuse rundtomkring i landet. I SF anerkender vi behovet for og nødvendigheden af en vis specialisering, men den igangværende strukturrationalisering nedlægger snart sagt revl og krat. Og de, som det endnu ikke er lykket at nedlægge, tages nok i anden runde, når Erik Juhl-udvalget tager rundt og fordeler pengene til de kommende sygehusinvesteringer.

Den øgede centralisering har selv sagt været med til at styrke affolkningen af landets yderdistrikter, men også til at presse dem, der blev boende til at søge arbejde stadig længere væk. I redegørelsen understreges det, at pendlingen de sidste 10 år er steget med 4 procentpoint, men dette har desværre ikke medført øget fokus på pendlernes vilkår.